

ÖLÜM KABİR ve TOPRAK

30 Mayıs 2023 Salı günü yakınımız Ahmet Terzioğlu'nun vefatı ve kabre defni sırasında aileme gelen manalar

Bir müslümanın tahkiki bir iman sahibi olduğunu gösteren birkaç kriter var alemimde. Bunları şöyle sıralayabilirim

TAHKİKİ İMANI GÖSTEREN ÖLÇÜLER

MUVAFFAKİYETTEKİ TAVRI

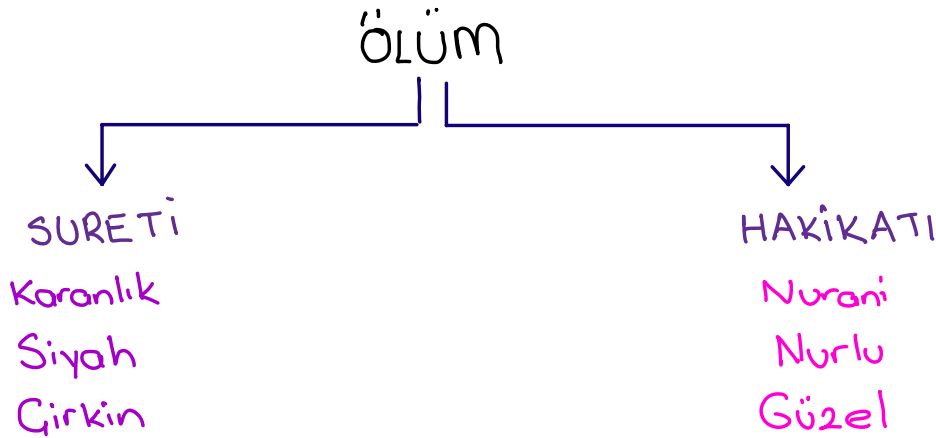
KENDİNDE KUSUR GÖRMESİ

MUSİBET VE SIKINTILARDAKİ TAVRI

ÖLÜME BAKIŞ AÇISI

Daha bir çok madde eklenebilir ama bu dört noktada kişinin gösterdiği reaksiyon çok büyük belirleyici bir unsur.

Yaşamış olduğumuz bu ölüm hadisesi ile tefekkür ettiğim bazı manaları toplamaya çalıştım.

Gerçektende ölümün zahirisi insanı ürkütüyor, korkutuyor bir iman taklid seviyesindeyse o zaman insan için hayatı yaşanmaz hale getiriyor. Kur'an tersi olan Risale-i Nur üzerinden ölümün hakikatini ifade eden yerlerden bazı noktaları tefekkür etmeye çalışacağım.

ÖLÜM HAKİKATININ NETLİĞİ

Risale-i Nur'dan Gençlik Rehberi'nin güzelce izah ettiği gibi, **ölüm o kadar kat'i ve zahirdir ki; bugünün gecesi ve bu güzün kışı gelmesi gibi ölüm başımıza gelecek. Bu hapishane nasilki mütemadiyen çıkanlar ve girenler için**

Ölüm hakikatı bu kadar net ve tartışmasız.

Ve ölümünde bitiş yok oluş olmadığına binaen bana ve her şurlu ehl-i imana düşen yegane hakikat bu ölüm hakikatına binaen ihtiyat ve ihtimam içinde olmak.

Kur'anın beyanı ve bu beyanı isbat eden kitabı kebir olan kainatın şehadetine istinaden sunu anlamakla mükellefim

muvaqqat bir misafirhanedir. Öyle de: **Bu zemin yüzü dahi, acele hareket eden kabilelerin yollarında bir gecelik konmak ve göçmek için bir handır. Herbir şehri yüz defa mezaristana boşaltan ölüm, elbette hayattan ziyade bir istediği var.** İşte bu dehşetli hakikatın muammasını Risale-i Nur hall ve keşfetmiş. Bir

ÖLÜMÜ SEYMİYİ ZORLAŞTIRAN SEBEBLER

Bu sorunun cevabı aslında silsile şeklinde gelen bir yanlış yorumlamanın neticesidir.

İnsan kendini Kur'anın tahkiki iman eğitimine tabi tutmayıp dini kültür seviyesinde yaşamaya devam ettiğinde öncelikle kendi mahiyetindeki nihayetsiz aczi, fakrı unutuyor ve kendini layemut yani ölümsüz görmeye zannetmeye başlıyor.

Kendini mutlak bir varlık görüp kendinde aczi ve fakrı göremeyip kendi vücudunda fena ve zeval hakikatını göremeyince dünyayı da kendi nazarı ile müşahade eder.

Bu zincirleme hata ile kişi dünyanın hakikatı olmayan vehmi üçüncü yüzüne takılır ve hiç ölmeyecek gibi hırsları, hissiyotları, kırgınlıkları olur.

MAHİYET-İ İNSANİYE
(TAHKİKİ İMAN)
ACIZ, FAKR, NOKSAN, KUSUR
KENDİNİ BÖYLE GÖREN

DÜNYANIN HAKİKATI
(NUR-U KUR'AN)
ESMAİ İLAHİYEYE BAKAR
AHİRETE BAKAR
DÜNYAYI BÖYLE GÖRÜR

MAHİYET-İ İNSANİYE
(KÜFÜR NAZARİ)
LÂİYEMUT, BAKİ
KENDİNİ BÖYLE GÖREN

DÜNYANIN HAKİKATI
(ZULUMAT-İ KÜFÜR)
EHL-İ DÜNYANIN OYUN
YERİ
DÜNYAYI BÖYLE GÖRÜR

Dünya kimi aldatır sorusunun cevabı "kendini kendi ile aldatanı dünya aldatır". Dünyanın bu üçüncü yüzüne aldananlar cese-
den ne kadar iri yasca ne kadar büyük olurlarsa olsunlar
çocuk hükmündedir. Çocuklar oyunun bitmesini istemez, oyun
yerini terk etmek istemez. Oyunu gerçek zanneder.

Ölüme karşı isteksiz, ölümü cirkın ve bitiş görenler manen
çocuk hükmünde olup kendini oyuna kaptıranlardır.

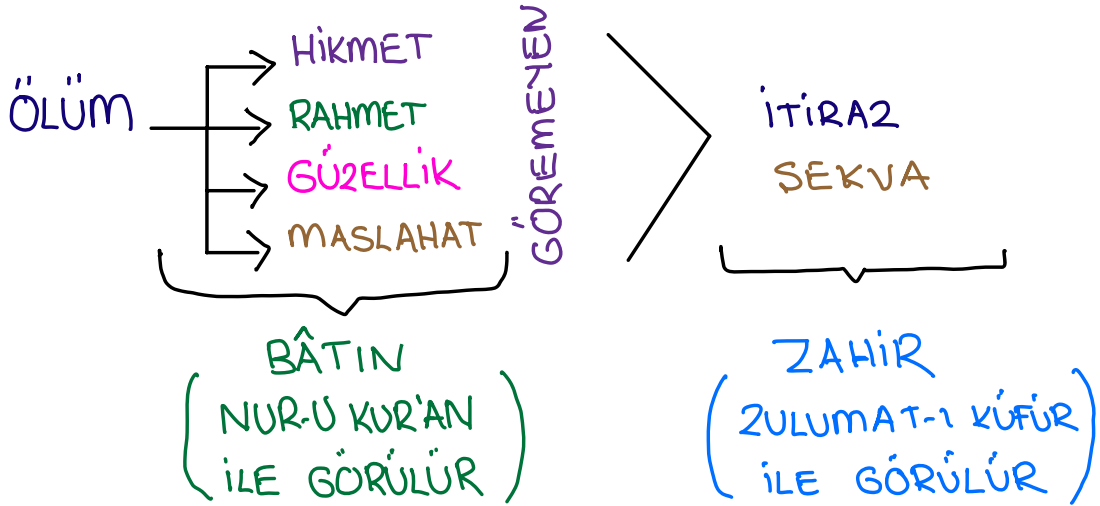
Hadiste geçen "dünya sevgisi bütün hataların başıdır"
hadisi dünyanın bu üçüncü yüzüne bakan noktadaki insanın
kendini aldatmasıyla oluşan hakikati olmayan üçüncü yüze
yönü oyun ve eğlence kısmına hasredilen yüzüne sarfedilen
sevgi insanı hakikatten ve yaradılış gayesinden uzaklaştırır
ve hatanın başı olur.

Yine hadiste geçen "lezzetleri tahrip edip acılaştırın ölümü
çok zikrediniz" tabiri ve bu hadiste geçen lezzetler dünyanın

Üçüncü yûzündeki hakikatı olmayan ve beni yaradılış gayemden uzaklaştıran lezzet görünümlü zehir, nimet görünümlü nikmetlerdir.

ÖLÜMDEKİ "HİKMETİ" GÖRMEK

şekvalar Cenab-ı Hakk'a gitmesin. Çünkü **ölümdeki hikmet ve rahmet ve güzellik ve maslahat cihetini herkes göremez**. Zahir bakıp itiraz eder, şekvaya başlar. İşte bu haksız şekvalar Rahîm-i Mutlak'a gitmemek hikmetiyle Azrail

Dini haktan , din hakikatından başka ölüm acısını teskin edecek hiçbir şey hiçbir hakikat yoktur. Günde binler cenazeye şahit olan insan ruhunu bu hakikata karşı muhafaza edecek onu teskin edecek , ümit verecek din harici hangi öğreti var. Cenaze esnasında yeğenim çok ağlıyordu. Onu şu cümlelerin manasıyla teskin ettim.

Nev-i beşerin hemen yarısını teşkil eden çocuklar, yalnız Cennet fikriyle, onlara dehşetli ve ağlatıcı görünen ölümlere ve vefatlara karşı dayanabilirler ve gayet zaîf ve nazik vücudlarında bir kuvve-i maneviye bulabilirler ve her şeyden çabuk ağlayan gayet mukavemetsiz mizac-ı ruhlarında, o Cennet ile bir ümid bulup mesrurane yaşayabilirler. Meselâ Cennet fikriyle der: "**Benim küçük kardeşim veya arkadaşım öldü. Cennetin bir kuşu oldu. Cennet'te gezer, bizden daha güzel yaşar.**" Yoksa her vakit etrafında kendi gibi çocukların ve büyüklerin ölümleri, o zaîf bîçarelerin endişeli nazarlarına çarpması; mukavemetlerini ve kuvve-i maneviyelerini zîr ü zeber ederek gözleriyle beraber ruh, kalb, akıl gibi bütün letaifini dahi öyle ağlattırarak, ya mahvolup veya divane bir bedbaht hayvan olacaktı.

ÖLÜM PEÇELİDİR

Nur'u Kur'an bize tahkiki iman eğitimimiz nisbetinde herşeyin hakikatını gösterir. Bir şey bizi haddinden fazla üzüyor, haddinden fazla sevindiriyor, haddinden fazla korkutuyorsa üzüyorsa, kırıyor, muhtemelen o şeyin hakikatına vasil olamıyoruz demektir.

Ölümün zahirinde böyle korkutucudur, karanlıktır hakikatı ise güzeldir.

En evvel herkesi korkutan, en korkunç tevehhüm edilen ölümün yüzüne baktım. nur-u Kur'an ile gördüm ki: Ölümün peçesi gerçi karanlık, siyah, çirkin ise de; fakat mü'min için asıl sîması nuranîdir, güzeldir gördüm. Ve çok risalelerde bu hakikatı kat'î

Nikahımızın olmadığı carsafı bir kadın dışardan bizim için karodur, çirkindir. Ve bize kendindeki hiçbir güzelliği gösteremez göstermez. Ama nikah sonrası o kadın helali olan erkeğe bütün güzelliklerini, zahiri siyah carsafı ile setrettiği güzelliğini gösterir. Ölümde bu carsafı peçeli kadın gibidir. Zahiri karodur, çirkindir. İman nikahını kıyan bir mü'min için zahiri çirkinliği altındaki güzellikleri nuraniliği gösterir.

YEDİNCİ KELİME:

وَيْمِثُ

Yani: Mevti veren odur. Yani: Hayat vazifesinden terhis eder, fâni dünyadan yerini tebdil eder, külfet-i hizmetten âzad eder. Yani: Hayat-ı fâniyeden, seni hayat-ı bâkiyeye alır. İşte şu kelime, şöylece fâni cinn ü inse bağırır, der ki:

Sizlere müjde! Mevt i'dam değil, hiçlik değil, fena değil, inkıraz değil, sönmek değil, firak-ı ebedî değil, adem değil, tesadüf değil, fâilsiz bir in'idam değil. Belki bir Fâil-i Hakîm-i Rahîm tarafından bir terhistir, bir tebdil-i mekândır. Saadet-i Ebediye tarafına, vatan-ı aslîlerine bir sevkıyattır. Yüzde doksandokuz ahababın mecma'ı olan âlem-i berzaha bir visal kapısıdır.

ÖLÜMDEN KORKMAMIZIN NEDENİ GİDİLEN YER HAKKINDA VE GİDENLER HAKKINDAKİ SU'İ ZANLARIMIZ...

Ölümü istemeyişimiz ve korkmamızın sebeplerinden biride gidilen yeri kötü ve gidenlerinde gittikleri yerde perişan olduklarını zannetmemiz. Bunu Üstad şöyle ifade ediyor.

وَمَا الْحَيَوةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ

[Gafil kafaya bir tokmak ve bir ders-i ibrettir.]

Ey gaflete dalıp ve bu hayatı tatlı görüp ve âhireti unutup, dünyaya talib bedbaht nefsim! Bilir misin neye benzersin? Deve kuşuna... Avcıyı görür, uçamıyor; başını kuma sokuyor, tâ avcı onu görmesin. Koca gövdesi dışarıda. Avcı görür. Yalnız o, gözünü kum içinde kapamış, görmez.

Ey nefis! Şu temsile bak gör: Nasıl dünyaya hasr-ı nazar, aziz bir lezzeti, elîm bir eleme kalbeder.

Meselâ; şu karyede (yani Barla'da) iki adam bulunur. Birisinin yüzde doksandokuz ahababı İstanbul'a gitmişler. Güzelce yaşıyorlar. Yalnız bir tek burada kalmış. O dahi oraya gidecek. Bunun için şu adam İstanbul'a müştaktır, orayı düşünür. Ahbaba kavuşmak ister. Ne vakit ona denilse "Oraya git", sevinip gülerek gider. İkinci adam ise, yüzde doksandokuz dostları buradan gitmişler. Bir kısmı mahvolmuşlar. Bir kısmı, ne görür, ne de görünür yerlere sokulmuşlar. Perişan olup gitmişler, zanneder. Şu bîçare adam ise, bütün onlara bedel yalnız bir misafire ünsiyet edip teselli bulmak ister. Onunla o elîm âlâm-ı firakı kapamak ister.

Ey nefis! Başta Habibullah, bütün ahababın kabrin öbür tarafındadırlar.

170

Burada kalan bir-iki tane ise, onlar da gidiyorlar. Ölümünden ürktüp, kabirden korkup, başını çevirme. Merdane kabre bak, dinle ne taleb eder. Erkekçesine ölümün yüzüne gül, bak ne ister. Sakın gafil olup ikinci adama benzeme.

Yine ölüm ve kabrin hakikatını nuraniyetini gösteren bir bölüm.

İ'lem Eyyühel-Aziz!

Kabir, âlem-i âhirete açılmış bir kapıdır. Arka ciheti rahmettir, ön ciheti ise azabdır. Bütün dost ve sevgililer o kapının arka cihetinde duruyorlar. Senin de onlara iltihak zamanın gelmedi mi? Ve onlara gidip onları ziyaret etmeğe iştihakın yok mudur? Evet vakit yaklaştı. Dünya kazuratından temizlenmek üzere bir gusül lâzımdır. Yoksa onlar istikzar ile ikrah edeceklerdir.

Eğer İmam-ı Rabbanî Ahmed-i Farukî bugün Hindistan'da hayattadır diye ziyaretine bir davet vuku' bulsa, bütün zahmetlere ve tehlikelere katlanarak ziyaretine gideceğim. Binaenaleyh İncil'de "Ahmed", Tevrat'ta "Ahyed" Kur'anda "Muhammed" ismiyle müsemma, iki cihanın güneşi, kabrin arka tarafında milyonlarca Farukî Ahmedler ile muhat olarak sâkindir. Onların ziyaretlerine gitmek için niye acele etmiyoruz? Geri kalmak hatadır.

Bu ve buna benzer daha bir çok hakikat ölümün zahirini öldürmüştür. İslamiyet ölüm ve sonrasını hayatlandırmıştır.

CENAZE ARABALARI NEDEN YEŞİL?

✂ Yolda gördüğüm cenaze arabasının yeşil rengi dikkatimi çekti. Sonra tabutun üzerine atılan örtünün de yeşil olduğunu fark ettim. İslam denilince akla gelen rengin de yeşil olduğu aklıma geldi.

✂ Ama neden yeşil mavi, sarı vs. Değil?

Yeşil hayatı simgeler. Yeşillik olan yerde rahmet vardır. Yeşil hayat rengidir. İslamiyetin yeşil ile özdeşleşmesi ölü, camid hükmündeki insanlara hayat olduğu içindir.

✂ Cenaze arabasının yeşil olması da subniminal mesaj nevinden bize ölümün içindeki hayatı ders verir.

✂ Ölüm zahiri bitiş isede hakikatte başka bir hayat ile hayatlanmaktır. Çekirdeğin ölümü filiz, filizin ölümü fidan, fidanın ölümü ağaç ile hayatlanması, bedenimize giren yiyeceklerin midede ölüp insan olarak hayatlanması bize ölümdaki hayatı ders veriyor.

✂ Hayatımızı ve şuurumuzu İMAN ve İSLAM ile yeşillendirelim...

NOT : Hristiyanların cenaze aracı itikatları ve bakışları gibi alabildiğince SİYAHTIR 😞.

TOPRAK VE RAHATLATICILIĞI

Dünya ve dünyaya geliş gayesini Kurban ile anlamlandıran bir ehli iman hayatını "ibadet" üzere geçirir

İbadet denilince aklımıza genel itibari olarak fiili ibadetler yani namaz, oruç, hac gibi ibadetler gelir.

Ama ibadet kavramı aslında İslamiyetin fikri ve fiili eğitim ve sonucunu içeren bir kavramdır

Abdullah b. Abbas (ra)

EY İNSANLAR!

RABBİNİZİ İBADET EDİNİZ ...! {BAKARA 21}

bu ayette geçen ibadeti "tevhid" ile tefsir edip,

yine bir başka ayette geçen

"BEN CİNLERİ VE İNSANLARI

BANA İBADET ETSİNLER DİNE YARATTIM!"

İBADET kavramını "beni bilsinler-tanısınlar" şeklinde tefsir ederek ibadet kavramını küllileştirmiştir.

İbadet kelimesinin türetildiği masdardan anlamlarından birisi de "cöl, değersiz toprak" anlamına gelir.

Hakiki ibadet kişinin mahiyetindeki aczi, fakrı, noksan ve kusuru idrak ile beraber mana-yı ismiyle kendi sıfırlaması kuru bir çekirdek gibi olup çekirdeğin içi hükmündeki isurunu derin bir marifetullah yüklemesi yapıp misak-ı ezelide vermiş olduğu söze vefa gösterip ibadet ve marifet merkezli bir hayat yaşayıp toprağa girdiğinde hakikatı inkisaf eder. Toprak gibi mahviyeti yakalamış bir insan hamiyetli sefkatli annemiz olan toprağa girmekten korkmaz

((Haşiyeye): Bu senenin emsalsiz bir rahmetli yağmuru ve ordunun başından şapkanın kısmen kalkması ve Kur'an mekteblerinin resmen açılması ve Zülfikar, Asâ-yı Musa'nın iman kurtarmak için tesirli bir surette intişar etmesi, bunun gibi çok rahmetli neticeleri vermesine delildir. Umum kardeşlerimize binler selâm ve dua ediyoruz.})

baharın çiçeklerini temaşa etmek için araba ile bir-iki saat geziyorum. Hiç hayatımda görmediğim bir tarzda bütün çiçekli otlar, âdetin fevkinde bir tarzda büyümüş, çiçekler açmış, tebessümkârane tesbihat edip, lisan-ı hal ile Sâni'-i Zülcelallerinin san'atını takdir edip alkışlıyorlar gibi hakkalyakîn hissettiğimden; hayat-ı dünyeviyeye müştak hissiyatım ve gafil ve tahammülsüz nefsim bu halden istifade ederek, dünyadan nefret ve hastalıklı ve sıkıntılı hayattan usanmak ve berzaha gitmeğe ve oradaki yüzde doksan dostlarını görmeğe iştîyak cihetinde karar veren kalbime ve fânide bâkî zevk arayan nefsim itiraz geldi. Birden hissiyata da, damarlara da sirayet eden iman nuru o itiraza karşı gösterdi ki: Madem toprak bu kadar cemal ve rahmet ve hayat ve zînetlere maddî cihetinde mazhar olmasından hadsiz bir rahmetin perdesidir ve içine giren hiçbir şey başı boş kalmıyor.. elbette bütün bu zahirî ve maddî zînetlerin ve güzelliklerin ve hüsün ve cemal ve rahmet ve hayatın manevî merkezlerinin ve bir kısım tezgâhlarının faal bir nev'i, toprak perdesinin altında ve arkasındadır. Elbette bu himayetli annemiz olan toprak altına girmek ve kucağına sığınmak ve o hakikî ve daimî ve manevî çiçekleri seyretmek, daha ziyade sevilir ve iştîyaka lâyıktır.. diye o kör hissiyatın ve dünyaperest nefsin itirazını tamamıyla izale ve def'etti.

"Elhamdülillahi alâ nur-il imani min külli vechin" dünyaperest nefsim de dedirtti.

Said Nursî

Toprak gibi tevazuya ermiş manayı ismiyle benliğini nefsini sıfırlamış bir insan ölümü bu dünyada yaşamıştır.

Ölümü bu dünyada yaşayanlar

KIRILMAZLAR

KÜSMEZLER

KIRMAZLAR

AZGIN HIRSLARI

KAVİ HISSİYATLARI olmaz.

Ölüm gerçek dünyalık his ve birikimlerimizi sıfırlayan çok büyük bir nimettir. Nurani hakikatını bilen ve buna akli ve kalbi iman eden kamil insanlar ölümü sermişler ve ölüm gelmeden ölmek istemişler.

Yine Yusuf (As) meşhur kıssası içinde Kur'an bize kabir ve sonrasının nuraniyetini gösterir.

dinleyenlere "Eyvah!" dedirtir. Halbuki şu âyet, Kıssa-i Yusuf'un (A.S.) en parlak kısmı ki; Aziz-i Mısır olması, peder ve vâlidesiyle görüşmesi, kardeşleriyle sevişip tanışması olan, dünyada en büyük saadetli ve ferahlı bir hengâmda, Hazret-i Yusuf'un mevtini şöyle bir surette haber veriyor ve diyor ki: Şu ferahlı ve saadetli vaziyetten daha saadetli, daha parlak bir vaziyete mazhar olmak için, Hazret-i Yusuf kendisi Cenab-ı Hak'tan vefatını istedi ve vefat etti; o saadete mazhar oldu. Demek **o dünyevî lezzetli saadetten daha cazibedar bir saadet ve ferahlı bir vaziyet kabrin arkasında vardır ki; Hazret-i Yusuf Aleyhisselâm gibi hakikat-bîn bir zât, o gayet lezzetli dünyevî vaziyet içinde gayet acı olan mevti istedi, tâ öteki saadete mazhar olsun.**

İşte Kur'an-ı Hakîm'in şu belâgatına bak ki, Kıssa-i Yusuf'un hâtimesini ne suretle haber verdi. O haberde dinleyenlere elem ve teessüf değil, belki bir müjde ve bir sürur ilâve ediyor. **Hem irşad ediyor ki: Kabrin arkası için çalışınız, hakikî saadet ve lezzet ondadır.** Hem Hazret-i Yusuf'un âlî sıddıkiyetini gösteriyor ve diyor: Dünyanın en parlak ve en sürurlu haleti dahi ona gaflet vermiyor, onu meftun etmiyor, yine âhireti istiyor.

Ölüm güzel bir hakikattır kalbi diri olana.

Kabir bir yalanın bittiği ve yine bir hakikatın başladığı bir yerdir.

Ölümü çokca zikretmek bizi boğlandığımız dünya ve dünyalıklardan kurtarır.

Ara ara yapılacak kabir ziyaretleri ama Kur'an'î kabir ziyareti bizi kendimize getirir.

KUR'AN'I BİR KABİR ZİYARETİ

✚ Çoğu zaman kabristanlara toprağa verdiğimiz yakınlarımıza "Fatiha" okumak ve toprak altındakine hiçbir faydası olmayan kabrine su dökmek veya çiçek bırakmak için gideriz.

✚ Fakat bu ziyaretten elimize geçen sadece cüz-i bir sevap , toprak altındaki yakınımıza cüz-i bir rahmet, testi ile su satan ve çiçek satanlar içinse külli bir kazanç kalır.

✚ Kur'an bize Tekasür Suresi'nde kabir ziyaretinin en kapsamlı ve en şuurulu şeklini ifade edip şöyle ders veriyor.

"Çoklukla övünmek yarışı sizi kabirlere varıncaya kadar oyaladı (TEKASÜR-1)"

✚ Yaptığımız fiillerin tam manası ile ibadet olması için bunun Kur'an'ın dört ana konu ve öğretisi olan "Tevhid", "Nübüvvet", "Haşir", "İbadet ve Adalet" esaslarına oturtulması ve bu şuurda yapılması gerekir.

✚ İnsan nisyana yani unutmaya mübteladır. İnsan bu dünyanın fani olduğunu ve bize hakikatımızı unutturan dünyalıkların da hakikatte hiçbir kıymeti olmadığını ders veren Kur'an ve Hadisin onca ikaz ve uyarılarını unuttur ve herkese kuyruk sallayıp kimseye yar olmayan dünyanın zahirine dalar ve ortalama 60-70 sene yaşayacağı bu dünya hayatı için ölmeyecek gibi mal ve para biriktirmeye adeta Tekasür krizine girer.

✚ İşte şuurulu bir kabir ziyareti beni bu rüyadan ve krizden uyandırmak kendime getirmek için vesiledir.

✚ Kabir ziyareti bana ÖLÜMÜN HERŞEYİ SIFIRLA ÇARPTIĞINI hatırlatır.

📖 Seni intizar etmekte ve senin de sür'atle ona doğru gitmekte olduğun "kabir", dünyanın zînetli, lezzetli şeylerini hediye olarak kabul etmez. Çünkü dünya ehlince güzel addedilen şey, orada çirkindir.

(Mesnevi-i Nuriye/125) 📖 dersini verir ve beni girmiş olduğum Tekasür krizinden uyandırır.

✚ Babasının veya yakınının kabrini ziyaret eden kişi mezarlıktan çıktıktan sonra ölmeyecek gibi dünyaya ve dünyalıklara mübtela olup tekrar aynı krize giriyorsa esas olan dersi almayıp yapmış olduğu ziyaret de ibadet değil sadece kuru bir insani bir ziyaret olacaktır.

✚ Bizler zaafı iman ile ölenin açık kalan gözünü kapatmanın önemli olduğunu zannederiz amma esas olanın ölüm hakikatinin bizim aözümüzü acı bu dünvanın hakikatını aöstermesi olduâunu unuturuz.

Allah bana bu manada bir ölüm idraki ve itikadi nasip eylesin.

Amin
~